

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914010409
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2016:5914010409.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému Jánovi MORAVOVI, pre zločin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.04.2016 v Ružomberku, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Ján MORAVA, nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom J. Y. XXXX/XXX, B. D., okres Ružomberok, živnostník, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v období od presne nezistenej doby mesiaca október 2011 do presne nezistenej doby mesiaca február 2012 dával K. E., konajúcemu za firmu Marián Balun - BAPA, Na Diele 451, Trstená, príkazy na zber, prepravu a uloženie inertného odpadu v objeme 16.928,3 m³, čo predstavuje 22.006,79 ton odpadu v rozsahu 441.932,18 eur na miesto, ktoré na tento účel nebolo určené, a to na pozemky parc. č. CKN XXXX/X o výmere 25.130 m², zastavané plochy a nádvoría, k. ú. O., CKN XXXX vo výmere 6.688 m², zastavané plochy a nádvoría, k. ú. O., vedené na LV č. XXXXX k. ú. O., ktorých vlastníkom sú Technické služby Ružomberok, a.s., Pivovarská 9, Ružomberok vo vlastníckom podiele 1/1, ďalej na pozemky parc. č. CKN XXXX vo výmere 7.308 m², zastavaná plocha a nádvoría, k. ú. O., CKN XXXX vo výmere 4.792 m², zastavaná plocha a nádvoría, k. ú. O., vedených na LV č. XXXX, k. ú. O., ktorých vlastníkom bola SETA Tehelne, a.s., Bytčická 89, Žilina, vo vlastníckom podiele 1/1 a takéto nakladanie s odpadmi bolo v rozpore s ustanovením § 18 ods. 1, 4 písm. a), § 19 ods. 1 písm. g) zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov,

t e d a

nakladal s odpadmi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a spáchal čin vo veľkom rozsahu,

č í m s p á c h a l

zločin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 302 ods. 4 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1

písm. a) Trestného zákona a podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienične odkladá a obžalovanému ukladá probačný dohľad so skúšobnou dobou v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému J.K.B2, spol. s r.o., so sídlom Vyšné Matejkovo 28, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 381 420, škodu vo výške 125.356,- eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na Jána Moravu podala Okresná prokuratúra Ružomberok obžalobu pre podozrenie zo spáchania zločinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona. Na základe vykonaného dokazovania rozsudkom zo dňa 04.03.2015 bol Ján Morava uznaný vinným z vyššie uvedeného zločinu, pričom mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého mu podmienične odložil a určil mu probačný dohľad so skúšobnou dobou v trvaní 3 (troch) rokov. Zároveň súd rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenému, spoločnosti J.K.B2, spol. s r.o., Vyšné Matejkovo 28, Ružomberok, IČO: 36 381 420, škodu vo výške 125.356,- eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ako aj prokurátor. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 05.08.2015 sp. zn. 3To/79/2015-568 rozsudok Okresného súdu Ružomberok zrušil a vec mu vrátil na znovu pojednanie a rozhodnutie. Krajský súd v Žiline vo svojom uznesení skonštatoval, že pokiaľ hlavné pojednávanie konané dňa 09.02.2015 bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, napriek tomu, že bol prítomný obhajca obžalovaného, takýto postup prvostupňového súdu považoval krajský súd za nesprávny, majúci za následok výrazné obmedzenie práva obžalovaného na obhajobu. Keďže sa obžalovaný ospravedlnil a svoju neprítomnosť na pojednávaní odôvodnil zahraničným leteckým zájazdom, postup prvostupňového súdu vo vzťahu k obžalovanému považoval krajský súd za necitlivý a najmä nie nevyhnutný. V dôsledku takéhoto postupu prvostupňového súdu bolo potom obžalovanému znemožnené plnohodnotne sa obhajovať na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli vypočutí siedmi svedkovia. Podľa názoru krajského súdu je to práve obžalovaný, keďže skutok sa týka jeho, kto môže najlepšie posúdiť, ako má na výpoveď toho-ktorého svedka, resp. iného dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní reagovať a bez akéhokoľvek obmedzenia sa podľa svojej úvahy obhajovať. Krajský súd uložil prvostupňovému súdu dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 09.02.2015 v celom rozsahu zopakovať, a to pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu.

Svedok Milan Budiak, konateľ spoločnosti J.K.B.2 spol. s r.o. pred súdom potvrdil, že pozemky, ktorých sú vlastníkami, kúpili od spoločnosti SETA Tehelne. Pozemky pred podpisom kúpnej zmluvy ohliadli, ale vzhľadom na stav, v akom sa tieto pozemky nachádzali, boli zarastené burinou a trstinou, sa presne nedalo zistiť, v akom stave sa vlastne pozemky nachádzali. Ich úmyslom bolo odkúpiť pozemky s jasnou predstavou o rekultivácii banského diela, ktorý by sa následne zavážal inertným odpadom, o čom už mali aj konania s úradom na ochranu životného prostredia. Po zistení, že pozemky sú zavezené čiernou skládkou, zisťovali bližšie okolnosti, pričom zistili, že v určitom období obžalovaný Morava spolupracoval s predchádzajúcimi vlastníkami pozemkov a budov, resp. ich novonadobúdateľmi, pričom bolo zistené, že sa zavážali aj iné pozemky okrem tých pozemkov, ktoré kúpila jeho spoločnosť. Od osôb, ktoré mali čo hovoriť do vlastníckych práv k pozemkom sa dozvedel, že príkaz na navezenie odpadu dal práve obžalovaný. Dôvodom navážky tohto materiálu bola skutočnosť, že nešlo o materiál, ktorý by iné osoby potrebovali na svoju činnosť. Zavezením ich pozemkov došlo k zmareniu ich podnikateľského zámeru, pričom svedok pripustil, že iný spôsob využitia týchto pozemkov vzhľadom na ich charakter, než ako skládku inertného odpadu ani neprichádza do úvahy. Pre možnosť využitia týchto pozemkov ako skládky inertného odpadu sa však vyžaduje striktný postup, ktorý v tomto konkrétnom prípade naplnený nebol.

Svedok W. P. vypovedal, že v minulosti bol konateľom spoločnosti Florance, pričom do tejto spoločnosti vstúpil aj obžalovaný Morava, ktorý ho oslovil s ponukou na „bohovský kšeft“, ktorý mal spočívať v zakúpení Tehelne a jej následnom rozpredaní. On prostredníctvom tretej osoby zabezpečil finančné prostriedky na kúpu pozemkov a nehnuteľností a tým celá záležitosť pre neho skončila. Všetky práce riadil a koordinoval obžalovaný Morava, nevedel sa však vyjadriť, kto dal pokyn na zavezenie pozemkov

odpadom. Túto skutočnosť odôvodnil tým, že nie pri všetkých rokovaníach bol prítomný, pokiaľ sa aj dostavil do Ružomberka, bolo to len z toho dôvodu, aby investorovi (C.) ukázal priebeh prác, aby tento mal prehľad o svojich investíciách. K tvrdeniam obžalovaného o jeho možnom podiele na skutku, ktorý bol popísaný v obžalobe, uviedol, že sú to nezmysly, zdôraznil však, že obžalovaný aj s celou rodinou v priestore bývalých Tehelní doslova raboval. Napriek tomu na obžalovaného nepodal trestné oznámenie tým skôr, že obžalovaný si v mene jeho spoločnosti prisvojil zálohu 100.000,- euro za železo od firmy, v mene ktorej vystupoval svedok D. a ktorá sa zaoberala spracovaním odpadového železa. Svedok potvrdil, že jeho manželka, ktorá bola ďalšou konateľkou, sa zúčastnila ústneho konania na úrade životného prostredia, kde sa riešila pokuta, ktorú od úradu dostal nový vlastník pozemkov C., ktorému boli pozemky založené ako zábezpeka za vložené investície. Poprel, že by spoločnosť Marián Balun - BAPA dával príkazy on.

Svedok Ing. C. V. uviedol, že ako zamestnanec úradu životného prostredia vykonal miestne zisťovanie, výsledkom ktorého bolo vydanie dvoch rozhodnutí, ktoré sa týkali spoločnosti NITRAVASTAV, s.r.o. a spoločnosti Florance, s.r.o. Bratislava. Tieto rozhodnutia sa týkali odpadov vzniknutých z odstraňovania stavieb, jedno z rozhodnutí sa týkalo odpadu, ktorý vznikol v súvislosti s vypratáním haly (zostatok hliny na výrobu tehál, vláknitých kalov, ktoré sa používali ako prísada do tehál). Svedok tiež uviedol, že pri miestnom zisťovaní zistili zavezenie pozemkov, či už búracím materiálom alebo zostatkom z výroby. Za podstatnú náležitosť svedok považoval kúpnu zmluvu medzi spoločnosťami Florance a NITRAVASTAV, podľa ktorej mal byť z haly vypratáný materiál, ktorý materiál spolu s budovou spoločnosť Florance kupovala, ktorý nemal byť kde uložený, nakoľko to nebolo predmetom kúpnej zmluvy, ale tento odpad bol uložený hneď vedľa objektu v jame. Hoci hlina a kaly pre inú spoločnosť by predstavovali výrobný materiál, pre nového majiteľa nehnuteľnosti sa stal nepotrebným a tým pádom sa v skutočnosti stal odpadom. Svedok vypovedal, že on konkrétne nezisťoval, kto dal príkaz na vyvezenie odpadu, ako zástupca štátu konal voči právnickým osobám, ktoré za to niesli zodpovednosť, a preto nebol dôvod na podrobnejšie zisťovanie.

Svedok G. E. vypovedal, že v minulosti kúpil časť objektu bývalých Tehelní, kde má doposiaľ umiestnenú výrobnú prevádzku. Predávajúci sa zaviazal splniť ich požiadavky stanovené v kúpnej zmluve v tom zmysle, že sa zaviazal doviesť tam inžinierske siete, vytvoriť lôžko v priemyselnej podlahe a najdôležitejšou položkou dohody bola povinnosť predávajúceho vyviešť íl, ktorý sa v jednej časti budovy nachádzal. Pri kúpe haly svedok rokoval s obžalovaným Moravom. Svedok sa vyjadril, že všetky záležitosti týkajúce sa kúpy, predaja, dohodnutých prác, ako aj vyvezenia materiálu preberal s Moravom a má za to, že príkaz na vyvezenie odpadu dal práve obžalovaný Morava. Samotný vývoz odpadu realizovala nejaká firma z Trstenej. K námietkam, ktoré k jeho výpovedi znášal obhajca obžalovaného, svedok uviedol, že všetky práce riadil a manažoval obžalovaný Morava, svedok bol sám účastný toho, že Morava riadil odvoz a celé práce. V prvotnom momente bol pri rokovaní o predaji budovy aj Morava, P., ale následne, čo sa týka samotných prác a odvozu, P. už prítomný nebol a on jednal len s Moravom. Podľa svedka mohlo byť vyvezených cca. 20.000 kubíkov hliny.

Svedok K. E., bývalý zamestnanec živnostníka Mariána Baluna, potvrdil, že firma BAPA vykonávala práce v objekte bývalých Tehelní, ktoré spočívali okrem iného vo vývoze hliny, robili sa tam búracie práce, robili sa tam búracie práce, drvil sa stavebný odpad. V období, počas ktorého malo dôjsť k zavezeniu pozemkov odpadom, on vo firme BAPA pracoval ako výkonný riaditeľ, ktorý prijímal pokyny od majiteľa firmy a riadil činnosť ich zamestnancov. Jemu konkrétne majiteľ firmy predstavil obžalovaného a oznámil mu, že všetky práce má koordinovať s ním. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní sa nevedel vyjadriť, od koho dostal pokyn, kde majú uložiť odpad, svedok sa odvolal na svoju výpoveď z prípravného konania a zároveň konštatoval, že jeho komunikácia v rozsahu vykonaných prác bola len s obžalovaným Moravom. Materiál zo zbúranej pece vozili na spevnenú plochu dozadu, kde malo dochádzať k triedeniu a paletovaniu časti materiálu, zvyšná časť sa drvila. Niekoľko áut tehál sa však vyviezlo do jamy, pričom áut mohlo byť okolo 10, pričom obsah korby predstavoval 19 m³. Z haly, ktorú kúpila spoločnosť CIPI, bolo vyvezených cca. 20.000 kubíkov materiálu, jednalo sa o hlinu a zeminu. Príkaz na vyvezenie hliny do jamy dal svojím zamestnancom on, ale zotrval na tvrdení, že všetky príkazy dostával od Moravu a svojho nadriadeného.

Svedok R. N. a C. K. potvrdili vykonávanie prác pre spoločnosť BAPA. Odpad vzniknutý z búracích prác, resp. z vypratania hál vyvážali do jazierka. Z odstupom času sa k veci bližšie nevyjadrili.

Ing. Ivan Čierny potvrdil, že vypracoval znalecký posudok na základe objednávky spoločnosti J.K.B.2, s.r.o.. Jeho úlohou bolo oceniť pozemky, ktorých parcelné čísla boli uvedené v znaleckom posudku, vykonať odhad potrebných stavebných prác na uvedenie pozemkov do pôvodného stavu, ako aj vyčíslieť výšku poplatkov spojených s uložením stavebnej sute pre prípad, ak by tento odpad na takýchto pozemkoch bol spolplatený. Potvrdil, že vykonal ohliadku pozemkov, ktoré boli predmetom znaleckého posudku, pričom zistil, že na ním ohliadanych parcelách sa nachádzala zemina prekrytá stavebnou suťou, ktorá pozostávala z tehál, betónov a ďalších zvyškov stavebných materiálov, ako napr. drevo a podobne. Podľa listu vlastníctva išlo o pozemky označené ako zastavené plochy a nádvorcia, z listov vlastníctva nevyplývalo, že by išlo o banské stavby, tieto skutočnosti však zistil z podkladov, ktoré získal od geodeta, ktorý zameriaval pozemky a vtedy zistil, že na jednom z pozemkov sa nachádzala aj ťažobná jama na hlinu. V znaleckom posudku sa tiež vyjadril k objemu odpadu vyvezeného na miesto samé, pričom podľa jeho názoru sa malo jednať o cca. 16.000 m³, pri stavení tohto množstva vychádzal z údajov zistených pri geodetickom zameraní. Znalec uviedol, že neriešil otázku poškodenia pozemkov, nakoľko mu takáto otázka ani nebola položená a navyše k tomu sa ani nemohol vyjadriť, nakoľko nemal vedomosť, čo sa na týchto pozemkoch nachádzalo predtým.

Po vrátení vecí, v reakcii na výpoveď svedkyne X. G. poukázal na skutočnosť, že svedkyňa ani v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom nehovorila o postúpení práv z pôvodného majiteľa na spoločnosť J.K.B2, spol. s r.o. V reakcii na výpoveď svedka P. M. poukázal na množstvo vytriedených tehál. Obžalovaný reagoval aj na výpovede svedkov Ing. G. I., PhD., M. K.. Na posledné pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 25.04.2016, sa obžalovaný nedostavil, pričom súhlasil písomne s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Svedkyňa X. G. pri opakovanom výsluchu pred súdom sa odvolala na svoje predchádzajúce výpovede s tým, že o spáchanom trestnom čine sa dozvedeli až v dobe, keď spoločnosť Winerberger im vrátila pozemky a oni jednali s budúcim kupcom o predaji zvyšných pozemkov. Potvrdila, že so spoločnosťou J.K.B2, spol. s r.o. uzavreli dohodu o postúpení práv, ktoré práva sa týkali práve záväzky pozemkov inertným materiálom, pričom tieto pozemky boli predmetom kúpnej zmluvy. Ich spoločnosť si v prípravnom konaní neuplatnila škodu práve z dôvodu, že vlastníkom objektu Tehelní už nechcel pôsobiť v Ružomberku, a preto to vyriešili spôsobom, že nehnuteľnosti spolu s pozemkami predali v stave, v akom sa tieto pozemky nachádzali a všetky práva a povinnosti týkajúce sa týchto pozemkov previedli na kupujúceho. V priebehu uzatvárania kúpnej zmluvy dostali informáciu, že na pozemkoch sa niečo deje, avšak neboli si to overovať na mieste samom. Svedkyňa vysvetlila, že k odpredaju všetkých pozemkov spoločnosti Florance nedošlo, nakoľko po vrátení pozemkov spoločnosti Winerberger im bol odporúčaný budúci kupujúci, spoločnosť Florance si vybrala pozemky, o ktoré mala záujem a zvyšok pozemkov predali spoločnosti J.K.B2, spol. s r.o.. Za spoločnosť Florance jednali p.P. a p. C.. V reakcii na pripomienku obžalovaného svedkyňa poukázala na svoje predchádzajúce výpovede, kedy vždy hovorila, že práva a povinnosti previedli na kupujúceho, pričom kupujúci kupoval pozemky v stave, v akom boli a takto bolo uvedené aj v zmluve.

Svedok Ing. G. I., PhD. pred súdom uviedol, že Technické služby odkúpili práva, ktoré v Tehelniach vlastnilo Mesto Ružomberok, okrem iného sa odkúpila aj časť pozemkov, ktoré boli mestské, ako aj časť pozemkov, ktoré dostalo mesto ako kompenzáciu od spoločnosti Winerberger, pričom išlo o pozemky, na ktorých sa ťažila hlina. V roku 2012 vykonali fyzickú kontrolu na týchto pozemkoch, pričom zistili, že je tam navezené veľké množstvo odpadu, ktorú skutočnosť sa snažili aj kvantifikovať, či už v podobe geodetických prác, ktoré si objednali sami, resp. následne tam orgány činné v trestnom konaní urobili vlastné posudky. Vtedy zistili, že bola zavezená aj časť pozemkov, ktoré patrilo mestu a časť pozemkov, ktorých vlastníkom bola spoločnosť Winerberger. Vzhľadom na odstup času sa svedok odvolal na svoje predchádzajúce výpovede. Z jeho výsluchu ďalej vyplývalo, že celá záležitosť sa týkala zámeru Mesta Ružomberok na vybudovanie skládky inertného odpadu. V tejto súvislosti bolo vydané aj územné rozhodnutie, ako aj stavebné povolenie ešte v roku 2010 práve pre spoločnosť Technické služby Ružomberok, a.s.. V súvislosti so zavezením pozemkov došlo okrem iného aj k zmareniu ich podnikateľského zámeru, keď kubatúra navezeného odpadu mala za následok, že o toto množstvo odpadu tam Technické služby mohli vyvieť menej. V súvislosti podľa svedka „neserióznym prístupom“ spoločnosti Winerberger, ktorá spoločnosť prenajímala Mestu Ružomberok pozemky, prestala číť túto dohodu a jednostranne došlo k odpredaju zvyšných pozemkov spoločnosti J.K.B2, s.r.o., čím Mesto Ružomberok stratilo práva k týmto pozemkom. Práve v súvislosti s predajom pozemkov Technické služby stratili prístup k týmto pozemkom a súčasný stav je v podobe, že Technické služby nemajú

spôsob, akým sa dostať k týmto pozemkom. Svedok tiež uviedol, že Technické služby sa snažili získať mandát od Mesta Ružomberok na vymáhanie práv, ktoré pre mesto vyplývali zo zmluvy so spoločnosťou Winerberger, tento mandát sa im však nepodarilo dosiahnuť, avšak mesto sa svojich práv nedomáha. Svedok zotrval na svojom vyjadrení, že podľa aktuálnych geodetických zameraní, ktoré si ich spoločnosť dala vypracovať, došlo k zavezeniu časti pozemkov patriacich tak spoločnosti J.K.B2, spol. s r.o., ale aj v časti pozemkov, ktoré patria Technickým službám Ružomberok.

Ondrej Dobřík v opakovanom výsluchu pred súdom vypovedal, že vykonával strážnika v objekte Tehelní, pričom ho najal obžalovaný, resp. jeho brat, avšak vyplácal ho obžalovaný. Bližšie sa nevedel vyjadriť k obdobiu, kedy došlo k zavezeniu pozemkov, potvrdil, že bol to obžalovaný, ktorý ho zavolať na pojednávanie, na ktorom sa obžalovaný v konečnom dôsledku ani nezúčastnil. Kto vydával pokyny na odvoz odpadu a ako to riadil, sa svedok nevedel vyjadriť, jemu pokyny dával Morava a takisto O. D.. Na otázku obžalovaného svedok uviedol, že v čase, keď sa vyvážala hlina, tento bol v zahraničí, podľa svedka malo to byť niekedy koncom roku 2012.

Svedok Marián Balun potvrdil, že na vykonávanie prác bol oslovený osobami menom P. a Morava, práce za jeho spoločnosť zabezpečil Ing. E.. Vzhľadom na odstup času sa už svedok bližšie k okolnostiam vyjadriť nevedel. Vo výpovedi v prípravnom konaní však svedok vypovedal, že na vykonanie prác bol oslovený práve obžalovaným Moravom, pričom jeho spoločnosť bola len spracovateľom, a preto ho nezaujímalo, čo s prípadným odpadom urobí zadávateľ prác. Iné skutočnosti svedok uviesť nevedel.

Mgr. Anna P.ová vypovedala, že spolu s obžalovaným bola spoločníčkou vo firme Florance, s.r.o., pričom pred ňou bol spoločníkom obžalovaného jej manžel W. P.. Ona samotná mala v spoločnosti na starosti vedenie účtovníctva a „papierovačky“, samotný Morava mal na starosti Tehelňu v Ružomberku. Bol to Morava, ktorý do spoločnosti Florance vstúpil s cieľom kúpiť Tehelne a tieto následne rozpredať, pričom išlo o jeho nápad. Aj v prípade, ak sa ona dostavila do Ružomberka, jej vstup bol podmienený súhlasom Moravu, pričom neskôr zistila, že obžalovaný spolu s rodinnými príslušníkmi z objektu Tehelní vyvážali rôzne veci, ktoré následne rozpredávali a to bolo v konečnom dôsledku aj dôvodom, pre ktorý sa s Moravom rozišli. Spoločnosť Florance bola odpredaná novému majiteľovi, ktorému bola odovzdaná aj kompletná účtovná dokumentácia, pričom svedkyňa sa nevedela vyjadriť, kde táto dokumentácia zostala. Od svedka D.a sa dozvedeli, že cez spoločnosť Florance si obžalovaný požičal od neho nejaké peniaze, pričom o tejto skutočnosti sa oni dozvedeli až vtedy, keď D. od nich žiadal peniaze vrátiť.

Aj svedok M. potvrdil, že ako strážnik nastúpil po dohode s obžalovaným Moravom, ktorého sa pýtal, či nemá pre neho nejakú robotu. Na rozdiel od predchádzajúcej výpovede uviedol, že on ukončil služobný pomer v ÚVTOS Ružomberok k 01.10.2011, pričom u obžalovaného začal pracovať až neskôr. Svedok potvrdil, že obžalovaný pomerne často chodil do objektu Tehelní, kde čistil tehly. Okrem obžalovaného tam chodili aj jeho rodinní príslušníci. Potvrdil, že búracie práce začali niekedy po Vianociach, keď vzniknutý odpad sa najskôr vyvážal pred búrací objekt a následne bol tento odpad vyvážaný dozadu na smetisko, pričom svedok sa nevedel vyjadriť, kto tento odpad tam vyvážal a navyše ani nemal dôvod tam chodiť, pretože jeho činnosť spočívala v kontrole osôb vstupujúcich do objektu Tehelne. Aj svedok M. potvrdil, že bol to obžalovaný, ktorý ho oslovil s požiadavkou dostaviť sa na pojednávanie, kde mal byť vypočutý ako svedok ohľadne odpadu. On samotný sa nezaujímal, kto odpad vyvážal, potvrdil však, že tehly sa mohli triediť až dva mesiace, pričom sa mohlo vytriediť 150 až 200 paliet, prípadne aj viac.

Svedok C. O. potvrdil, že v minulosti bol spoločníkom a konateľom spoločnosti NITRAVASTAV. S odstupom času sa nevedel vyjadriť k prípadným prácam, ktoré mali byť vykonávané v Ružomberku, potvrdil, že zúčastnil sa ústneho konania na Úrade životného prostredia v Ružomberku, ale či mu bolo vydané nejaké rozhodnutie, sa vyjadriť nevedel. V súčasnej dobe je spoločnosť NITRAVASTAV odpredaná inej osobe spolu s celou dokumentáciou.

Z prečítanej svedeckej výpovede Ing. I. Y. vyplynulo, že tento v minulosti pracoval ako riaditeľ Slovenských tehelní Winerberger, Zlaté Moravce, v pobočke Ružomberok. V prípravnom konaní sa svedok vyjadroval k fotografiám, ktoré boli zadovážené v prípravnom konaní, ku ktorým uviedol, že čo sa týka predmetov zafotených, mohlo sa jednať o tvarovky, ktoré pochádzali z vypaľovaných pecí z výrobných haly. Vzhľadom k tomu, že on ešte v roku 2009 odišiel na dôchodok, bližšie sa k veci nevyjadril.

Pokiaľ sa týka svedka O.a D.a, bolo zistené, že tento v priebehu konania pred súdom zomrel, a preto súd prečítal jeho výpovede, či už z prípravného konania alebo aj z hlavného pojednávania, ktorých sa zúčastnil obžalovaný. Z jeho prečítaných svedeckých výpovedí vyplynulo, že spoločnosť O.a D.a realizovala práce súvisiace s likvidáciou technologického zariadenia a v tejto súvislosti práce so spracovaním kovového odpadu. Svedok potvrdil, že bol to obžalovaný, ktorý ho oslovil s ponukou na vykonávanie týchto prác, pričom obžalovaný mu vyplácal aj prvé zálohy na šrot. S nikým iným ohľadne týchto prác nekomunikoval, pri ich činnosti ani odpad nevznikal, nakoľko oni sa zaoberali len recykláciou kovového odpadu. Pokiaľ sa potrebovali dostať ku kovovému šrotu, búracie práce vykonával buď brat obžalovaného, resp. nastúpila tam iná spoločnosť. Spoločnosť Mariana Baluna vykonávala búracie práce až v druhej fáze. Z výpovede svedka vyplynulo, že obžalovaný spolu s P.om mali medzi sebou nejaké nezrovnalosti, ktoré sa týkali práve vyplatených záloh, ktoré on dával Moravovi, pričom on ich oboch vyzval, aby si to medzi sebou dali do poriadku. Svedok sa výslovne vyjadril, že búracie práce riadil, organizoval a odvoz odpadu riadil práve obžalovaný Ján Morava.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie ďalej oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, a to najmä zápisnicou o ohliadke miesta činu, vyhotovenou fotodokumentáciou, so snímkami z katastrálnych máp a geodetickou dokumentáciou, s odborným vyjadrením Ing. Jozefa Vrábela ako osoby, ktorej bolo vydané osvedčenie o odbornej spôsobilosti na vydávanie odborných posudkov Ministerstvom životného prostredia SR, ako listinný dôkaz prečítal znalecký posudok č. 32/2014 znalca Ing. Ivana Čierneho z odboru stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác, pozemné stavby, s geodetickou dokumentáciou pre určenie výmery a kubatúry zasypanej časti skládky v areály bývalých Tehelní Ružomberok. Ďalej súd prečítal rozhodnutie mesta Ružomberok zo dňa 10.12.2010 týkajúce sa povolenia zmeny stavby pred jej dokončením pre stavbu Ružomberok - Regionálna skládka tretej stavebnej triedy, ktorým rozhodnutím došlo k zmene názvu stavby, a to na Skládku inertného odpadu Ružomberok. Rozsah požiadaviek je podrobne uvedený v citovanom rozhodnutí. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi mestom Ružomberok ako predávajúcim a Technickými službami, a.s. ako kupujúcim vyplynulo, že mesto Ružomberok bolo vlastníkom projektovej dokumentácie a platného stavebného povolenia na skládku komunálneho odpadu v lokalite Hliniska SETA, a.s. Žilina umiestnenej na pozemkoch parc. č. KN XXXX, XXXX, XXXX a XXXX v k. ú. O.. Zmluva bola uzavretá dňa 10.11.2006. Obvodný úrad životného prostredia rozhodnutím zo dňa 04.03.2013 č. OA 2013/00014-26 určil ako osobu zodpovednú za umiestnenie odpadu v rozpore so zákonom o odpadoch na pozemkoch CKN parc. č. XXXX, XXXX/XX, XXXX a XXXX v k. ú. O., spoločnosť Florance, s.r.o., Trnavská 112, Bratislava, pričom odpad pochádza z vyčistenia z rozostavanej výrobnéj haly pri Hlinisku súp. č. XXXX na pozemku CKN parc. č. XXXX v k. ú. O.. Rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Ružomberku zo dňa 04.03.2013 č. OA 2013/00014-27 došlo k určeniu osoby zodpovednej za umiestnenie odpadu v rozpore so zákonom o odpadoch na nehnuteľnostiach CKN parc. č. XXXX, XXXX/X, XXXX a XXXX v k. ú. O., spoločnosť NITRAVASTAV, s.r.o., Levická 5, Nitra, pričom odpad pochádzal z odstránenia technológie Tehelne. Z oboch citovaných rozhodnutí vyplynul rozsah záväzky tak, ako zistený miestnou ohliadkou dňa 23.05.2012 úradom životného prostredia. Súčasťou trestného spisu je aj kúpna zmluva o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a dohoda o zániku záložného práva uzavretá medzi spoločnosťou Florance, s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou CIPI, s.r.o. ako kupujúcim a zároveň tu vystupoval záložný veriteľ Ing. I. C.. Predmet kúpnej zmluvy sa týkal stavby, a to výrobnéj haly súpis. č. XXXX na pozemku Q. XXXX, pozemok parcelné číslo CKN XXXX/XX. Súčasťou kúpnej zmluvy bol aj geometrický plán, pričom citovanú kúpnu zmluvu za predávajúceho podpisoval obžalovaný Ján Morava ako konateľ spoločnosti. Tejto kúpnej zmluve predchádzala kúpna zmluva uzavretá medzi spoločnosťou Winerberger - Slovenské tehelne, spol. s r.o. Zlaté Moravce a spoločnosťou Florance, s.r.o., kde predmet zmluvy bol uvedený v prílohe č. 2. Príloha 2 uvádzala ako výlučné vlastníctvo predávajúce pozemky, jednak ako parcely registra „C“, ale aj ako parcely registra „E“ vrátane stavieb.

Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 08.02.2013 (čl. 351-363) vyplynulo, že SETA Tehelne, a.s. ako predávajúci a zároveň výlučný vlastník nehnuteľností uvedených v bode I., odpredalo spoločnosti J.K.B.2, spol. s r.o. ako kupujúcemu nehnuteľnosti okrem iného aj parcely XXXX o výmere 7308 m², zastavané plochy a nádvoría a parcelu č. XXXX o výmere 4792 m², zastavané plochy a nádvoría.

Súčasťou spisu sú viaceré výpisy z listov vlastníctva, výpisy z obchodných registrov, ako aj ďalšie listinné dôkazy týkajúce sa obžalovaného Jána Moravu.

V priebehu viacerých hlavných pojednávanií boli zabezpečené dôkazy, ktorými boli zápisnica z konania, predmetom ktorého bolo zistenie osoby zodpovednej za umiestnenie odpadu v rozpore so zákonom o odpadoch v Hlinisku tehelní v Ružomberku dňa 23.05.2012. Miestnou ohliadkou boli zistené skutočnosti, že časť priestorov budúcej skládky na inertný odpad bol zavezený stavebným odpadom, ktorý pozostával z tehál, šamotových tehál, kusov betónov, výkopovej zeminu podobného charakteru, ako sa ťažila na výrobu tehál. V areály boli odstavené dve nákladné motorové vozidlá značky Volvo, ktorých vzorka pneumatiky sa bežným vzhľadnutím zhodovala so stopami na ceste na zavezenom hlinisku, pričom prístup k zavezenej časti hliniska je možný pre techniku výlučne cez areál Tehelne. Bola zabezpečená tiež zápisnica z ústneho konania zo dňa 13.06.2012 pred Úradom životného prostredia v Ružomberku, pričom obsah ústneho rokovania je zachytený v tejto zápisnici.

Svedkyňa X. G. po pojednávaní pred Okresným súdom Ružomberok doručila súdu Dohodu o postúpení práv zo dňa 10.02.2014 (čl. 510-512). Z obsahu z tejto Dohody o postúpení práv vyplynulo, že postupca - spoločnosť SETA Tehelne, a.s., Žilina uzavrel s postupníkom - spoločnosťou J.K.B.2, spol. s r.o., Vyšné Matejkovo, Ružomberok dňa 08.02.2013 kúpnu zmluvu v rozsahu uvedenom v citovanom Dohode o postúpení práv. Postupník nadobudol vlastnícke právo k predmetu kúpnej zmluvy vkladom do katastra nehnuteľností dňa 09.01.2014 pod č. V XXXX/XXXX. Podľa článku 2. II. citovanej dohody postupca dňom podpísania tejto dohody postupuje na postupníka všetky práva vyplývajúce z titulu náhrady škody, ktorú mu spôsobil doteraz neznámy páchatel tak, že predmet kúpnej zmluvy v časti C - KN parcel č. XXXX a č. XXXX zasypaním inertného odpadu zničil, poškodil a znehodnotil (ďalej škoda). Dňom podpísania tejto dohody prechádzajú všetky práva a povinnosti z titulu práva na náhradu škody v celom rozsahu na postupníka a v prípade zistenia páchatela zodpovedajúceho za spôsobenú škodu a určenia jej výšky, je z tejto dohody legitimovaný na uplatnenie práva na jej náhradu proti škodcovi výhradne postupník. Zmluvné strany zhodne vyhlásili, že túto dohodu uzatvárajú bez ohľadu na rozsah (výšku) spôsobenej škody, ktorú nie je ku dňu uzavretia tejto dohody presne špecifikovať a túto skutočnosť vylučujú do budúca ako možný argument na prípadné neskoršie vznesenie námietky platnosti tejto dohody.

Objektom trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi je záujem na ochrane spoločnosti pred nedovoleným nakladaním s odpadmi. Ide o trestnoprávnu normu s blanketovou dispozíciou, ktorá odkazuje na právne predpisy o nakladaní s odpadmi. Týmto iným právnym predpisom v súdnej veci je zákon č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

Z ustanovení § 18 ods. 1 a § 18 ods. 4 písm. a) citovaného zákona vyplýva, že každý je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať v súlade s týmto zákonom; ten, komu vyplývajú z rozhodnutia alebo povolenia vydaného na základe tohto zákona povinnosti, je povinný nakladať s odpadmi alebo inak s nimi zaobchádzať aj v súlade s týmto rozhodnutím alebo povolením. Zakazuje sa uložiť alebo ponechať odpad na inom mieste ako na mieste na to určenom v súlade s týmto zákonom.

§ 19 ods. 1 písm. g) zákona č. 223/2001 Z.z. stanovuje povinnosť držiteľa odpadu odovzdať odpady len osobe oprávnenej nakladať s odpadmi podľa tohto zákona, ak nezabezpečuje ich zhodnotenie alebo zneškodnenie sám, alebo ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Zločinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona sa dopustí ten, kto nakladá s odpadmi v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a spácha čin vo veľkom rozsahu.

Podľa § 131 ods. 2 Trestného zákona, za nakladanie s odpadmi sa na účely tohto zákona považuje zber, preprava, vývoz, dovoz, zhodnocovanie, zneškodňovanie a ukladanie odpadov. Zo znenia ustanovenia § 302 ods. 1, 4 Trestného zákona teda vyplýva, že v tomto jedinom ustanovení sú zahrnuté všetky nedovolené konania s odpadmi, teda dovoz, vývoz, preprava, ako aj nakladanie s odpadmi v rozpore s príslušnými predpismi. Trestné je už samo nedovolené nakladanie s odpadmi, bez spôsobenia následku, t.j. majetkovej alebo ekologickej ujmy.

Z ustanovenia § 124 ods. 3 Trestného zákona vyplýva, že pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej ujmy a majetkovej škody, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 Trestného zákona, rozsahom činu sa rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá, a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

§ 124 ods. 1 Trestného zákona stanovuje, že škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Z ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona vyplýva, že škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej 500-násobok škody malej, t.j. 266,- euro. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu hodnoty veci a rozsahu činu.

Ako už súd konštatoval vo svojom prvotnom rozhodnutí zo dňa 04.03.2015, obrana obžalovaného bola vyvrátená dôkazmi, ktoré boli vykonané pred súdom. Je nepochybné, že bol to práve obžalovaný, ktorý oslovil W. P.a, konateľa spoločnosti Florance, s.r.o. s ponukou na „bohovskú obchodnú príležitosť“. Táto obchodná príležitosť predstavovala odkúpenie časti objektu bývalých Tehelní v Ružomberku, ako aj pozemkov k nim patriacim, následná likvidácia týchto objektov a možný predaj. Za týmto účelom svedok W. P. zabezpečil investora, ktorý prefinancoval kúpu časti objektu, ktorý sa následne začal likvidovať, pričom likvidáciu vykonávala firma BAPA Marián Balun. Svedok Balun potvrdil, že po stretnutí s Moravom, ako aj P.om, bol nimi poverený, aby pre nich vykonal búracie a demolačné práce. Svedok vypovedal, že samotnú činnosť a realizáciu týchto prác zabezpečoval jeho zamestnanec K. E., ktorý tieto práce mal riešiť po konzultáciách s Moravom a P.om. Marián Balun ešte v prípravnom konaní konštatoval, že na začiatku vôbec nebola úvaha o likvidácii odpadu, ale objednávateľia mali záujem odpad spracovať a na jeho predaji ešte zarobiť, resp. pokryť si s tým súvisiace náklady.

Obžalovaného usvedčuje zo spáchania trestnej činnosti aj svojou výpoveďou K. E., ktorý potvrdil, že pri vykonávaní búracích prác sa vždy obracal len na obžalovaného Moravu, ktorý mu dával pokyny. Mal to byť práve obžalovaný, ktorý mu dal pokyn na vývoz „niekoľkých áut s tehľami“ do jamy. On svojvoľne žiadne práce nevykonával, všetky činnosti boli konzultované s obžalovaným, resp. so svojim zamestnávateľom Mariánom Balunom, pričom práce mali prebiehať v rokoch 2011 až 2012. Výpoveď K.a E. bola potvrdená svedkov R.a N.a a C.a K., ktorí v prípravnom konaní potvrdili, že ich riadil a usmerňoval svedok K. E., ktorý bol v tom čase ich nadriadeným. Z výpovede svedka C.a K. vyplynulo, že Ján Morava sa pohyboval po stavbe, hoci obaja svedkovia potvrdili, že všetky príkazy dostávali od svojho bezprostredného nadriadeného, ktorý bol práve pán E..

Obžalovaného usvedčuje zo spáchania trestného činu aj svedok O. D., ktorého výpovede z dôvodu jeho úmrtia, boli v následnom konaní, ktoré prebiehalo po vydaní zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline pred Okresným súdom Ružomberok. Z výpovede svedka vyplynulo, že na vykonanie prác bol oslovený obžalovaným Moravom, pre ktorého urobil cenovú ponuku a všetky likvidačné práce v Tehelni dohadoval práve s obžalovaným. Odpad, ktorý vznikol pri ich činnosti, najskôr vyvážal brat obžalovaného, ktorý však na to nemal dostatočné kapacity, a preto bol zabezpečený stroj z inej firmy a pomocou tohto stroja bol odpad rozbitý a vyvezený na betónovú plochu pred veľkou halou. V čase skončenia ich prác odpad, ktorý vznikol pri búracích prácach, zostal pri hale, kde následne tento odpad skončil, sa svedok vyjadriť nevedel. V každom prípade svedok zotrval na vyjadrení, že všetky búracie práce v Tehelni riadil Ján Morava. V tejto súvislosti nemožno obísť skutočnosť, že O. D. vyplácal zálohy za železný šrot práve obžalovanému Moravovi a v tejto súvislosti sa vyjadril, že medzi Moravom a P.om vznikli nejaké nedorozumenia, ktoré v konečnom dôsledku potvrdila aj svedkyňa P.ová, a to ohľadne „zamlčania“ vyplatených záloh. Aj svedok E. pred súdom vypovedal, že všetky práce, ako aj odvoz nepotrebného materiálu riadil obžalovaný Morava. Bolo podmienkou kúpnej zmluvy, ktorú jeho spoločnosť CIPY, s.r.o. Lisková uzavrela so spoločnosťou Florance, s.r.o., a to najmä vypratanie hliny, ktorá sa nachádzala v hale, ktorú zakúpil, pričom tieto podmienky spoločnosť Florance splnila. V čase uzavretia kúpnej zmluvy bola polovica haly asi v rozsahu 4000 m² zavezená hlinou, pričom odpad z tejto haly bol vyvážaný do jamy, ktorá vznikla po ťažení hliny, pričom príkaz na vývoz odpadu do jazierka dal priamo obžalovaný Morava. Pri konfrontácii s výpoveďou z prípravného konania a s výpoveďou na hlavnom pojednávaní svedok E. uviedol, že sa pridrižava výpovede z prípravného konania, nakoľko vtedy si to pamätal lepšie. Vyjadril sa tiež k rozsahu vyvezeného materiálu, pričom podľa svedka všetky tieto práce riadil priamo obžalovaný.

Práve z týchto svedeckých výpovedí mohol potom súdu vyvodiť záver, že to bol obžalovaný Ján Morava, ktorý vydal príkazy na vývoz vzniknutého odpadu na miesta, ktoré neboli na to určené, teda konal v rozpore s právnymi predpismi upravujúcimi nakladanie s odpadmi. Týmto svojím konaním obžalovaný

naplnil všetky zákonné znaky zločinu nedovoleného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, pretože spáchal čin vo veľkom rozsahu.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o úmyselné zavinenie minimálne v rozsahu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona. Obžalovaný minimálne vzhľadom na svoje postavenie vedel, že svojim konaním môže porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Neobstojí obrana obžalovaného, že prevažná časť odpadu bola na pozemky, ktorých parcelné čísla sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku vyvezené v čase jeho neprítomnosti z dôvodu zahraničnej dovolenky. Je nepochybné a svedecké výpovede to jednoznačne potvrdili, že to bol obžalovaný Ján Morava, ktorý vydával pokyny súvisiace s vykonávaním búracích prác a následne s vývozom odpadu. Ani svedkovia P. M. a M. K. nevyvrátili názor, ktorý si vytvoril súd tým skôr, že k vyvážaniu odpadu dochádzalo v období od mesiacov október 2011 až do presne nezistenej doby mesiaca február 2012, teda v období, kedy tam mali pracovať obaja menovaní svedkovia a kedy boli búracie práce skončené. Svedkovia potvrdili aktívnu účasť obžalovaného na „recyklácii“ tehál (podľa svedka M. v rozsahu od 150-300 paliet), ale ani svedkovia nevytlúčili vývoz nejakého odpadového materiálu, avšak bližšie sa k tomu nevedeli vyjadriť s poukazom na ich pracovné zaradenie. Ako už súd konštatoval v pôvodnom rozsudku, z obsahu vyššie uvedených svedeckých výpovedí je vysoko nepravdepodobné, že by k takémuto vývozu dochádzalo bez pokynu a súhlasu osoby, ktorá, ako to jednoznačne vyplynulo z dokazovania, sa prezentovala ako vlastníka nehnuteľnosti, ktorá bola prakticky v týchto objektoch denne, a priamo viacerými svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že to bol práve obžalovaný, ktorý dával príkazy na vývoz vzniknutého odpadu.

K námietkam obžalovaného a jeho obhajcu, ktoré boli vznesené na hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku skutočnostiam, že zavezením pozemkov nedošlo k zmene ich charakteru, súd len podotýka, že pre ukladanie odpadu zákon stanovuje prísne podmienky. Odpad možno ukladať len v priestoroch na to určených a môže ich spracovávať firma, ktorá má v predmete podnikania takúto činnosť. Hoci časť pozemkov patriacich v minulosti mestu Ružomberok, v súčasnej dobe patriacich akciovej spoločnosti Technické služby Ružomberok, ako aj pozemky patriace spoločnosti J.K.B.2, s.r.o., sú vo svojej podstate určené na skládku odpadu, doposiaľ nedošlo k vybudovaniu skládky, teda nedošlo k vydaniu rozhodnutia, v konkrétnom prípade kolaudačného rozhodnutia, na základe ktorého rozhodnutia by bolo možné takto vzniknutý odpad na tieto miesta vyvážať.

Tieto skutočnosti mal súd preukázané z výpovede svedka Ing. I.a, ako aj z výpovede svedka Ing. V., pričom najmä z výpovede svedka V. a z listinných dôkazov, ktoré dodatočne predložil súdu, vyplynulo, kde a v akých miestach bol zistený neoprávnený vývoz stavebného odpadu. V rámci správneho konania boli určené osoby zodpovedné za tento neoprávnený vývoz, v konkrétnom prípade išlo o spoločnosti Florance, s.r.o. Bratislava a spoločnosť NITRAVASTAV Nitra. Bolo preukázané, že ani jedna z menovaných spoločností, ale ani iná osoba nepožiadala o povolenie vývozu odpadu do jamy v objekte bývalých Tehelní. Navyše na vykonávanie búracích prác bolo potrebné stavebné povolenie na odstránenie stavby, ktoré v sebe malo zahŕňať aj spôsob nakladania s odpadmi, pričom povoľovanie na odstraňovanie stavieb je v kompetencii Slovenskej inšpekcie Žilina, čo v prípade Tehelne Ružomberok splnené nebolo. Subjektívna stránka bola obžalovanému preukázaná aj ďalšími dôkazmi, ktoré obžalovaný predložil v konaní pred súdom. Pokiaľ sa týka množstva stavebného odpadu, súd pri jeho určení vychádzal z odborného vyjadrenia, ktoré podal Ing. Jozef Vrábel, ktorého kompetentnosť sa snažila spochybniť obhajoba obžalovaného, avšak aj z rozhodnutia vyplýva, že má oprávnenie podávať odborné vyjadrenia aj v oblasti odpadov. Celkové množstvo odpadu bolo vyčíslené na 16.928,3 m³, čo predstavuje 22.006,79 ton odpadu. Celkové náklady a rozsah trestného činu Ing. Vrábel stanovil na 441.932,- eur. Z výpovede svedka Ing. W. V. a z jeho znaleckého posudku vyplynula všeobecná hodnota pozemkov ČKN č. XXXX, XXXX/X, XXXX a XXXX, všetky nachádzajúce sa v k. ú. O. a zároveň vykonal odhad hodnoty prác potrebných na uvedenie pozemkov do pôvodného stavu. Miesto spáchania trestného činu bolo zistené a ustálené geodetickým zameraním a s ním súvisiacou geodetickou dokumentáciou, ktorú vyhotovil autorizovaný geodet a kartograf Ing. Michal Hrčka, PhD. Ing. Vrábel vyčíslil náklady za uloženie stavebného odpadu na sumu 266.669,94 euro, náklady na naloženie a odvoz odpadu na sumu 168.000,- euro, zákonný poplatok za uloženie odpadu vo výške 7.262,24 euro, teda celkové náklady predstavovali potom čiastku 441.932,18 eur + DPH a predstavovali výšku nákladov za zneškodnenie stavebného odpadu. Obdobné čísla vyplynuli aj zo znaleckého posudku znalca Ivana Čierneho, ktorý určil hodnotu pozemkov pred a po zasypaní (čl. 139, 140), ktorý stanovil odhad hodnoty stavebných prác potrebných na uvedenie pozemkov do pôvodného stavu na sumu 812.466,98 euro

vrátane DPH a stanovil tiež odhad výšky poplatku pre prípad, že by bolo ukladanie stavebnej sute a iného odpadu na uvedených pozemkov spoplatnené na sumu 333.244,42 euro s DPH.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Obžalovaný Ján Morava je živnostník, ktorý v mieste bydliska je hodnotený kladne. Doposiaľ nebol súdom trestaný. V evidencii priestupkov má viacero záznamov za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Napriek týmto záznamom, ktoré sa však týkali iného druhu konania, než toho, ktoré bolo obžalovanému kladené za vinu, súd pri ukladaní trestu u obžalovaného prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona. Priťažujúce okolnosti u obžalovaného súdom zistené neboli. Na základe vyššie uvedených skutočností, vychádzajúc zo všeobecných zásad pre ukladanie trestov vyjadrených v § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 2 Trestného zákona dospel súd k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody vzhľadom na následok, ktorý svojou trestnou činnosťou spôsobil. Trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby súd považuje za primeraný, vedené trestné stíhanie a prejednanie vecí pred súdom, ako aj hrozba trestom podľa názoru súdu bude postačujúca na splnenie účelu zákona, a preto jeho výkon mu podmienene odložil, ale určil mu zároveň skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov. Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

Pokiaľ sa týka výroku o náhrade škody, súd považuje za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti. Pri prvom pojednávaní konanom dňa 19.01.2015 súd poškodeného J.K.B.2, s.r.o. nepripustil na hlavné pojednávanie ako poškodeného. Vychádzal pritom z listinných dôkazov, ktoré mal k dispozícii, ktoré sa nachádzali vo vyšetrovacom spise. Splnomocnenec poškodeného si uplatnil škodu vo výške 125.356,- euro z titulu priamej škody - znehodnotenie pozemkov a sumu 333.244,42 eur z titulu ušlého zisku, pričom podľa splnomocnenca poškodeného išlo o najnižšiu možnú škodu. Poškodený a jeho splnomocnenec zároveň poukazovali, že obžalovaný mal byť stíhaný aj za prečin poškodzovania cudzej veci, nakoľko k znehodnoteniu pozemkov skutočne aj došlo. Vzhľadom na obsah spisu súd uznesením v zmysle § 236 ods. 3 Trestného poriadku poškodeného J.K.B.2, spol. s r.o. nepripustil na hlavné pojednávanie. V priebehu konania pred súdom však bola súdu doručená dohoda o postúpení práv zo dňa 10.02.2014. Z obsahu tejto dohody vyplynulo, že postupca - SETA Tehelne, a.s., Bytčická 89, Žilina postúpila spoločnosti J.K.B. 2, spol. s r.o., Vyšné Matejkovo 28, Ružomberok, všetky práva vyplývajúce z titulu náhrady škody, ktoré boli spôsobené v tom čase neznámym páchatelom tak, že predmet kúpnej zmluvy v časti parciel CKN č. XXXX a XXXX zasypal inertným materiálom, čím ich zničil, poškodil a znehodnotil.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje postúpenie pohľadávky, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa, alebo ktorej obsah by sa s menom veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd považuje dohodu o postúpení pohľadávok za platnú a uzavretú v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Obžaloba Okresnej prokuratúry Ružomberok bola na tunajšom súde podaná dňa 08.10.2014, dohoda o postúpení práva je datovaná dňom 10.02.2014. Túto dohodu predložila pri svojom výsluchu svedkyňa X. G.. Je pravdou, že v dobe, keď sa viedlo prípravné konanie, strany (poškodení) nepredložili vyšetrovateľovi tento dôkaz do spisu. Predložením tohto dôkazu v konaní pred súdom však podľa názoru súdu došlo k podstatnej zmene okolností, ktoré sa týkajú postavenia spoločnosti J.K.B.2, spol. s r.o. ako poškodeného v tomto trestnom konaní. Vo svetle tejto novej skutočnosti súd potom uznesením poškodeného J.K.B. 2, spol. s r.o. pripustil do konania ako poškodeného a zaoberal sa jeho uplatneným nárokom na náhradu škody. Výšku nákladov spojených s uvedením oboch pozemkov do pôvodného stavu riešil vo svojom odbornom vyjadrení tak Ing. Vrábel, ako aj v znaleckom posudku znalec Ing. Čierny. Hodnota týchto nákladov je uvedená vyššie. Zisťovanie miery závažnosti miery poškodenia

je otázkou právnou, hoci pri jej riešení treba vychádzať z odborného znaleckého posúdenia, teda do akej miery sa konanie páchatela dotklo ujmy na životnom prostredí. Pri hodnotení miery závažnosti treba brať do úvahy tak majetkovú hmotnú škodu, ako aj prípadnú ekologickú ujmu. Pri trestných činoch proti životnému prostrediu sa škodou rozumie súhrn ekologickej a majetkovej ujmy, pričom majetková škoda v sebe zahŕňa aj náklady na uvedenie životného prostredia do predošlého stavu. Pri trestnom čine neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 sa rozsahom činu rozumie cena, za ktorú sa odpad v čase a v mieste zistenia činu obvykle zbiera, prepravuje, vyváža, dováža, zhodnocuje, zneškodňuje alebo ukladá a cena za odstránenie odpadu z miesta, ktoré na jeho uloženie nie je určené.

Poškodený môže postúpiť pohľadávku, a to akúkoľvek, s výnimkou pohľadávok tzv. osobnostných (§ 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Tým, že SETA Tehelne, s.r.o. previedli na spoločnosť J.K.B.2, s.r.o. všetky práva spojené aj s uplatňovaním nároku na náhradu škody voči doposiaľ nezistenému páchatelovi, dostala sa spoločnosť J.K.B. 2, s.r.o. do postavenia poškodeného a ako takému mu súd považoval za potrebné takéto postavenie v konaní pred súdom aj priznať. Pokiaľ sa týka výšky priznaného nároku na náhradu škody, súd vychádzal z uplatneného nároku splnomocnencom poškodeného na hlavnom pojednávaní dňa 19.01.2015, ktorý bol urobený v súlade s nárokom uplatneným ešte v prípravnom konaní a teda priznal poškodenému nárok na náhradu škody vo výške 125.356,- euro, ktorá predstavuje priamu škodu z titulu z nehodnotenia pozemkov. Hoci z odborného vyjadrenia, aj zo znaleckého posudku vyplynulo, že výška nákladov spojených s uvedením pozemkov do pôvodného stavu bola podstatne vyššia, súd zviazaný týmto uplatneným nárokom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Pokiaľ sa týka ďalších nárokov uplatnených z titulu ušlého zisku, bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Ako už súd konštatoval v odôvodnení tohto rozhodnutia doposiaľ nedošlo k určeniu priestorov, ktoré boli neoprávnene zasypané odpadom zavinením obžalovaného na skládky, preto v tomto konkrétnom prípade ešte nemožno hovoriť, že by u poškodeného J.K.B. 2, spol. s r.o., ale ani Technických služieb, a.s. Ružomberok, došlo k splneniu podmienky pre rozhodovanie o prípadnom nároku na náhradu škody z titulu ušlého zisku, a preto súd poškodeného so zvyškom jeho nároku odkázal na občianske súdne konanie.

Obžalovaný, či už sám alebo prostredníctvom svojho obhajcu navrhol vykonať ďalšie dôkazy najmä v smere vypočítania osoby, ktorá v minulosti zabezpečovala vypracovanie kúpnych zmlúv (JUDr. J.), resp. predložiť účtovnú dokumentáciu spoločnosti Florance. Tieto návrhy obžalovaného a obhajoby súd zamietol, pretože podľa jeho názoru je tu dostatok dôkazov, ktoré jednoznačne svedčia o zavinení obžalovaného, okolnosti, za ktorých bola uzatváraná zmluvy, boli objasnené svedkyňou G., listinnými dôkazmi a pokiaľ sa týka účtovnej dokumentácie, svedkyňa P.ová uviedla, že spoločnosť Florance bola odpredaná inému vlastníkovi, ktorému bola postúpená aj všetka účtovná dokumentácia týkajúca sa tejto spoločnosti. O nie najlepšom prístupe a nakladaními s finančnými prostriedkami zo strany obžalovaného svedčí najmä výpoveď svedka D.a a ktorú potvrdila v tomto smere aj svedkyňa P.ová.

Súd je toho názoru, že takéto dôkazy by nič podstatné pre objasnenie veci neprinesli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony

alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.